

Konvention nr. 122 om beskæftigelsespolitik.

Den internationale Arbejdsorganisations general-konference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 17. juni 1964 er trådt sammen til sin 48. samling, og som henviser til, at Den internationale Arbejdsorganisation i henhold til Filadelfiadeklarationen er forpligtet til blandt alle verdens nationer at fremme programmer, der tager sigte på fuld beskæftigelse og en højnelse af levestandarden, og at den i indledningen til Den internationale Arbejdsorganisations statut angivne målsætning omfatter bekæmpelse af arbejdsløshed og indførelse af lønninger, der sikrer passende levevilkår, og

som endvidere henviser til, at det efter Filadelfiadeklarationens bestemmelser er Den internationale Arbejdsorganisations opgave at undersøge og overveje den økonomiske politik og finanspolitikens indflydelse på beskæftigelsespolitikken på baggrund af den grundlæggende målsætning, der går ud på, at „alle mennesker uanset race, religion eller køn, skal have ret til at stræbe efter materiel fremgang og åndelig udvikling under frie og værdige forhold med økonomisk tryghed og lige adgang for alle“, og

som henviser til, at det i verdenserklæringen om menneskerettigheder er udtalt, at „enhver har ret til arbejde, til frit valg af beskæftigelse, til rimelige og fordelagtige arbejdsvilkår samt til beskyttelse mod arbejdsløshed“, og

som har bemærket sig bestemmelserne i de gældende internationale ILO-konventioner og henstillinger, som direkte berører beskæftigelsespolitikken i særdeleshed konventionen og henstillingen af 1948 om arbejdsanvisning, henstillingen af 1949 om erhvervsvejledning, henstillingen af 1962 om erhvervsmæssig uddannelse samt konventionen og henstillingen af 1958 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, og

som mener, at disse konventioner og henstillinger bør indgå som led i et mere omfattende internationalt program for økonomisk ekspansion på grundlag af fuld og produktiv beskæftigelse efter frit valg, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til beskæftigelsespolitik, der er optaget som 8. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager idag den 9. juli 1964 følgende konvention, der betegnes konventionen af 1964 om beskæftigelsespolitik:

Artikel 1.

1. Med henblik på at fremme økonomisk vækst og udvikling, højne levestandarden, imødekomme arbejds-kraftsbehovene samt løse arbejdsløsheds- og underbeskæftigelsesproblemet skal et vigtigt mål for hver enkelt medlemsstat være at udarbejde og gennemføre en aktiv politik, der tager sigte på fremme af fuld og produktiv beskæftigelse på grundlag af frit valg.

2. Denne politik skal gå ud på at sikre,

- a) at der er arbejde til alle arbejdssøgende;
- b) at dette arbejde er så produktivt som muligt;
- c) at der er frihed med hensyn til valg af beskæftigelse, og at den enkelte arbejder i videst muligt omfang har adgang til at uddanne sig til og anvende sine færdigheder og evner ved et arbejde, som egner sig for ham, uanset race, hudfarve, religion, politisk anskuelse, national afstamning eller social oprindelse.

3. Denne politik skal nøje afpasses efter den økonomiske udvikling og det indbyrdes forhold mellem beskæftigelsespolitikken og anden økonomisk og social politik og skal gennemføres ved metoder, der er i overensstemmelse med det enkelte lands forhold og praksis.

Artikel 2.

Enhver medlemsstat skal på den måde og i det omfang, som måtte være stemmende med de nationale forhold,

- a) inden for rammerne af en koordineret økonomisk og social politik træffe bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der skal anvendes for at opnå de i artikel 1 omhandlede mål, og med mellemrum tage dem op til revision;
- b) tage de fornødne skridt, herunder eventuelt udarbejdelse af programmer, til gennemførelse af disse foranstaltninger.

Artikel 3.

Ved nærværende konventions gennemførelse skal der finde forhandlinger sted vedrørende beskæftigelsespolitikken med repræsentanter for de af de påtænkte foranstaltninger berørte personer, i særdeleshed arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanter, for i fuldt omfang at gøre brug af deres erfaringer og synspunkter samt sikre deres fulde samarbejde ved udarbejdelsen af og opnåelse af støtte til denne politik.

Artikel 4.

De officielle ratifikationer af nærværende konvention skal fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.